

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2015 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Śródmieścia

Izabeli Suchory

sprawy karnej z oskarżenia publicznego:

M. D.

ur. (...) we W.,

syna M.i E.z domu R.

PESEL: (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 20 sierpnia 2012 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ze z góry powziętym zamiarem doprowadził R. K.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.400 złotych, w ten sposób, że podczas zawierania umowy przedwstępnej sprzedaży pojazdu marki V. (...), który oferował do sprzedaży za pośrednictwem portalu internetowego (...).pl wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do swojego zamiaru, a następnie przyjął na swój rachunek bankowy przelew od pokrzywdzonego w kwocie 3.400 złotych, nie mając w rzeczywistości zamiaru wywiązać się ze zobowiązania i wydać pojazdu;

- tj. przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. postępowanie przeciwko oskarżonemu M. D. umarza;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

III. na podstawie art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. S. kwotę 826,56 złotych z VAT tytułem nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Sygn. akt II K 600/14

UZASADNIENIE

W toku postępowania ustalono następujący stan faktyczny:

Postanowieniem prokuratora Prokuratury Rejonowej W.z dnia 13 maja 2014r. umorzono dochodzenie prowadzone przeciwko M. D.o to, że w okresie od 14 sierpnia 2012r. do 20 sierpnia 2012r. we W., działając w warunkach czynu ciągłego doprowadził dwie osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3000 zł w ten sposób, że

umieszczał na portalu (...) ogłoszenie o sprowadzeniu pojazdu, następnie zawierał umowę, a po otrzymaniu przelewu na konto zaliczki z umowy tej nie wywiązywał się, czym działał na szkodę wielu osób, a w tym:

- w dniu 14 sierpnia 2012r. doprowadził D. M. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150 zł w ten sposób, że umieścił na portalu (...) ogłoszenie o sprowadzeniu pojazdu marki N. (...), a następnie zawierał z wymienionym umowę, a po otrzymaniu zaliczki z tej umowy nie wywiązał się,

- w dniu 20 sierpnia 2012r. doprowadził M. Ł. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150 zł w ten sposób, że umieścił na portalu (...) ogłoszenie o sprowadzeniu pojazdu marki T., a następnie zawierał z wymienionym umowę, a po otrzymaniu zaliczki z tej umowy nie wywiązał się,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Uzasadnieniem tej decyzji był brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu, a w sprawie oszustw na szkodę wymienionych pokrzywdzonych niewykrycie sprawców.

Postanowienie uprawomocniło się dnia 7 czerwca 2014r.

(Dowód: postanowienie z dnia 13.05.2014r. – k. 193, informacja sekretariatu – k.

231).

Dnia 29 maja 2014r. do tutejszego Sądu wpłynął akt oskarżenia przeciwko M. D. o to, że w dniu 20 sierpnia 2012 roku w W., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ze z góry powziętym zamiarem doprowadził R. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.400 zł, w ten sposób, że podczas zawierania umowy przedwstępnej sprzedaży pojazdu marki V. (...), który oferował do sprzedaży za pośrednictwem portalu internetowego (...).pl, wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do swojego zamiaru, a następnie przyjął na swój rachunek bankowy przelew od pokrzywdzonego w kwocie 3.400 złotych, nie mając w rzeczywistości zamiaru wywiązać się ze zobowiązania i wydać pojazd, tj. czyn z art. 286 § 1 k.k.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte należy umorzyć, jeśli postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

W myśl art. 12 k.k., natomiast, dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony, co przez judykaturę nazwane zostało „czynem ciągłym”.

Czas popełnienia czynu ciągłego to okres obejmujący powtarzające się zachowania, od pierwszego do zakończenia ostatniego z nich. W związku z tym, prawomocne skazanie za przestępstwo popełnione czynem ciągłym kreuje stan prawomocności materialnej w stosunku do całego okresu objętego skazaniem - nawet w odniesieniu do jednostkowych zachowań, które nie zostały objęte opisem czynu przypisanego (por. wyr. SN z dnia 2 lipca 2015 r., V KK 45/15).

Mimo, że istniejące orzecznictwo i judykatura nie zajmuje się kwestią uwolnienia od zarzutu popełnienia czynu ciągłego, a następnie wykrycia kolejnego zachowania – nawet z powyższymi tożsamego – w okresie umorzonego czynu ciągłego (choć wskazówką w tym zakresie może być teza wyr. S.N. z dnia 2 lutego 2012 r., IV KK 392/11), wątpliwości nie ulega, iż takie zachowanie współtworzy ten czyn ciągły, a zatem traktować je trzeba, jakby współtworzyło czyn, co do którego postępowanie zostało prawomocnie zakończone.

Z powyższego wynika, iż cały okres od 14 do 20 sierpnia 2012r. – wobec prawomocnego umorzenia postępowania z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przez podejrzanego zarzucanego mu czynu, korzysta z przymiotu prawomocności. – Okres, za który prokurator umorzył, bowiem, (prawomocnie) postępowanie, z powodu zastosowania konstrukcji czynu ciągłego (art.12 k.k.), traktować należy jako jeden czyn zabroniony – także w zakresie innych, nie ujętych w jego opisie zachowań, wykazujących tożsamość kwalifikacji

prawnej, a podejmowanych w tym czasie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. – Ten, zaś czyn, był już przedmiotem oceny, a zatem postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone.

W związku z tym, postępowanie o czyn z art. 286 § 1 k.k. zostało umorzone.

Wobec umorzenia postępowania, jego kosztami obciążono Skarb Państwa .

Mając na względzie, że w toku postępowania sądowego oskarżony korzystał z obrońcy z urzędu, Sąd - na podstawie art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 r. (Dz.U. 2002 r. Nr 123 poz. 1058) oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1348), zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. L. S. kwotę 826,56 zł, uwzględniając w niej tym samym należny podatek VAT.